

Att. Henriette Oldager
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

1. november 2024

Vedr. høring over udkast til ændringer af bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af grise.

Det Dyreetiske Råd har modtaget en henvendelse fra Fødevarestyrelsen dateret d. 10. oktober 2024 vedr. høring over udkast til ændringer af bekendtgørelse om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav til hold af grise (J.nr. 2024-18-31-00664).

Det Dyreetiske Råd drøfter i øjeblikket emnet svineproduktion, herunder de forhold som indgår i den indeværende høring. Det er derfor muligt, at Rådets medlemmer vil kunne fremsætte andre anbefalinger end skitseret herunder, når emnet er færdigbehandlet i Rådet. Med dette forbehold in mente har Det Dyreetiske Råd følgende bemærkninger til udkastet.

- *Vedr. § 44 om bedøvelse forud for kastration*

Det foreslås, at der skal stilles krav om forudgående lokalbedøvelse ved kastration af pattegrise (udover det allerede gældende krav om længevarende smertebehandling). Det oplyses samtidig, at forudgående bedøvelse allerede er et branchekrav.

Det Dyreetiske Råd har flere gange udtalt sig om kastration af pattegrise, senest i et [høringssvar om kastration i 2017](#). I lighed med de tidligere høringssvar understreger Det Dyreetiske Råd også ved denne høring indledningsvis, at målet fortsat bør være helt at undgå kirurgisk kastration af pattegrise. Så længe kirurgisk kastration foretages, tilslutter Rådet sig dog, at der stilles krav om brug af både forudgående lokalbedøvelse og længevarende smertelindring, så det så vidt muligt sikres, at dyrene er effektivt smertedækket både under og efter indgrebet.

Det Dyreetiske Råd bemærker desuden, at den tekst som præciserer, at kastration ikke må ske før pattegrisens 2. levedøgn, i ændringsforslaget foreslås slettet. Rådet foreslår at fastholde denne tekst, da det ellers fremstår uklart, om det er tilladt at kastrere pattegrisene før 2. levedøgn, og hvilke regler der i så fald gælder.

- *Vedr. §§ 46-50 om præcisering af regler om risikovurdering m.v. i forbindelse med halekupering*

Det fremgår af høringsmaterialet, at hensigten med ændringerne i bekendtgørelsesudkastets §§ 46-50 er at tydeliggøre, hvilke krav den besætningsansvarlige skal sikre sig er opfyldt i forbindelse med risikovurdering og handlingsplan for at kunne gøre brug af halekupering. Det er jf. § 46 ikke tilladt at halekupere grise rutinemæssigt.

Alligevel halekuperes langt hovedparten af pattegrisene stadig. Som det fremgår af oversigten i bekendtgørelsesudkastets bilag 1, er der mange – og meget komplekse – faktorer, der kan bidrage til, at der opstår halebid. Det Dyreetiske Råd vil gerne understrege, at de bagvedliggende årsager til, at der opstår halebid, skal håndteres, så behovet for at halekupere reduceres og hurtigst muligt helt kan undgås.

Det Dyreetiske Råd anerkender, at dette også er, hvad der lægges op til i lovgivningen, men Rådet konstaterer samtidig, at dette med den fortsat store andel halekuperede grise ikke fungerer efter hensigten. Det Dyreetiske Råd finder dette uacceptabelt, og Rådet vil derfor anbefale, at der også stilles krav om, at gennemgangen af besætningen, som der lægges op til i §§ 48-49, skal foretages sammen med uvildig person, der er fagkyndig ift. forebyggelse af halebid, så det bedst mulige faglige grundlag for en handlingsplan sikres.

- *Vedr. § 69 og § 74 om brug af overbrusningsanlæg*

I udkastet præciseres, at det lovpligtige overbrusningsanlæg skal bruges. Det Dyreetiske Råd kan naturligvis tilslutte sig dette. Rådet foreslår, at det samtidig overvejes, om der er behov for også at præcisere, hvad der menes med en anvendelse ”med passende varighed og intervaller”.

- *Vedr. § 72, § 90 samt bilag 1 om løse søer i farestalde*

Med bekendtgørelsesudkastets § 72 indføres et forbud mod at fiksere søer og gylte i farestalde, bortset fra få dage omkring faring, hvor risikoen for, at soen lægger sig på pattegrisene, er størst. Det vil dermed fortsat være tilladt at fiksere soen umiddelbart før faring, hvilket potentielt i praksis vil kunne fortolkes som værende ved indsættelse i farestalden senest 3 dage før forventet faring. Da soen samtidig må være fikseret til senest 4 dage efter faring, kan soen dermed fortsat fikseres i en uges tid.

Forbuddet gælder umiddelbart i nybyggede farestalde, mens det fremgår af § 90, at der foreslås en overgangsperiode på 15 år for eksisterende stalde, så dette forbud først er fuldt indfaset i 2040. I bilag 1 oplyses, at mere end 90 pct. af staldene i dag har fiksering af søerne, og at et forbud vil have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Vurderingen af disse konsekvenser oplyses videre i overvejende grad at bygge på informationer fra erhvervet.

Det Dyreetiske Råd finder, at gode udfoldelsesmuligheder er en afgørende forudsætning for, at dyrs velfærd kan tilgodeses. Meget restriktive former for dyrehold kan derfor ikke anses for tidssvarende og dyrevelfærdsmæssigt forsvarlige med den nuværende viden om dyrs adfærdsmæssige behov. Som udgangspunkt mener Det Dyreetiske Råd derfor ikke, at fiksering af farende og diegivende søer, er acceptabelt.

Det Dyreetiske Råd minder om, at diskussionen om fiksering af farende og diegivende søer har stået på i årtier, og at der i dag findes systemer, hvor søerne kan være løse i hele farings- og diegivningsperioden. Rådet finder det derfor beklageligt, at erhvervet ikke selv har fremmet denne udvikling. Rådet bemærker, at et forbud mod fiksering (bortset fra få dage omkring faringen) ifølge erhvervet vil have væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Rådet understreger, at fikseringen af søerne til gengæld har væsentlige dyrevelfærdsmæssige konsekvenser.

Det Dyreetiske Råd anser forslaget om at fikseres soen i kortere tid end det, der er praksis i dag, med fuld indfasning fra 2040, som skridt i den rigtige retning. Rådet pointerer dog samtidig, at fiksering af søerne hurtigst muligt helt skal undgås.

Rådet finder det endvidere uklart og potentielt bekymrende, hvordan ammesøer, jf. § 72, stk. 4, stilles ift. krav om mere begrænset brug af fiksering. Det fremgår her, at en ammesø kan fikseres i højst 3 dage efter modtagelse af pattegrise, som ikke er soens egne. Det Dyreetiske Råd anbefaler, at det præciseres, hvor mange dage i træk (hvis soen modtager pattegrise ad flere omgange) og samlet set i en laktationsperiode, at en ammesø må være fikseret.

Med venlig hilsen,

Stine B. Christiansen
Sekretariatsleder